

ALEKSANDROS PAPADİAMANTİS'İN (ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ) 1908 YILINDA PATRİS (ΠΑΤΡΙΣ) GAZETESİNDE YAYIMLADIĞI "TO MİROLOGİ TİS FOKİAS" (ΤΟ ΜΥΡΟΛΟΓΙ ΤΗΣ ΦΩΚΙΑΣ) = FOKUN AĞITI" BAŞLIKLİ KISA ÖYKÜSÜ

Yazan: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
Çeviren: Meryem BATAN [Maria VASİLİKİΟΤΟΥ]

Alexandros Papadiamantis Kısa Özgeçmişi (1851-1911)

Çağdaş Yunan Edebiyatı'nın en önemli yazarlarından biri olan Aleksandros Papadiamantis fakir bir rahibin oğluydu ve ilköğrenimini İskados [Skiathos] adasında; liseyi Pire ve Atina'da 1874 yılında 23 yaşında iken tamamladı ve aynı yıl Atina Üniversitenin Edebiyat Fakültesine kaydoldu. Aynı zamanda, kendi başına yabancı diller üzerinde çalışıyordu. Ekonomik zorluklar okulu bırakıp onu geçim kaynağına yöneltti. Daha çok gazetelerde (İngilizce ve Fransızca) çevirmen olarak çalıştı. Yoksulluk yaşadı ve Skiathos adasında öldü. Çok dindar, alçakgönüllü ve yalnız bir adamdı. Yazma kariyerine maceraperest ve romantik tarihi romanlar yazarak başladı. Metanastis [Gurbetçi], Oi emporiton Ethnon [Beynelmillel Tacirler] , Gyftopoula [Roman Kızı] gibi eserlerini Yunancanın üst değişkesi olan ve 19.yüzyılda düzyazıya hakim olan Katharevousa ile kaleme aldı. Sonra kısa öykü yazmaya döndü. En önemli Yunan romancılarından biri ve geleneksel dünya öyküsünün ana temsilcilerinden biri olarak kabul edilir.

ΤΟ ΜΥΡΟΛΟΓΙ ΤΗΣ ΦΩΚΙΑΣ

Κάτω ἀπὸ τὸν κρημνόν, ὅπου βρέχουν τὰ κύματα, ὅπου κατέρχεται τὸ μονοπάτι, τὸ ἀρχίζον ἀπὸ τὸν ἀνεμόμυλον τοῦ Μαμογιάννη, ὅπου ἀντικρύζει τὰ Μνημούρια, καὶ δυτικῶς, δίπλα εἰς τὴν χαμηλὴν προεξοχὴν τοῦ γυαλοῦ, τὴν ὁποῖαν τὰ μαγκόπαιδα τοῦ χωρίου, ὅπου δὲν παύουν ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἐσπέρας, ὅλον τὸ θέρος, νὰ κολυμβοῦν ἐκεῖ τριγύρω, ὀνομάζουν τὸ Κοχύλι —φαίνεται νὰ ἔχη τοιοῦτον σχῆμα— κατέβαινε τὸ βράδυ-βράδυ ἢ γρια-Αοῦκαίνα, μία χαροκαμένη πτωχὴ γραῖα, κρατοῦσα ὑπὸ τὴν μασχάλην μίαν ἀβασταγὴν, διὰ νὰ πλύνη τὰ μάλλινα σινδόνια τῆς εἰς τὸ κῦμα τὸ ἄλμυρόν, εἶτα νὰ τὰ ξεγλυκάνη εἰς τὴν μικρὰν βρύσιν, τὸ Γλυφονέρι, ὅπου δακρύζει ἀπὸ τὸν βράχον τοῦ σχιστολίθου, καὶ χύνεται ἡρέμα εἰς τὰ κύματα. Κατέβαινε σιγὰ τὸν κατήφορον, τὸ μονοπάτι, καὶ μὲ ψίθυρον φωνὴν ἔμελεν ἐν πένθιμον βαθὺ μυρολόγι, φέρουσα ἅμα τὴν παλάμην εἰς τὸ μέτωπόν της, διὰ νὰ σκεπάσῃ τὰ ὄμματα ἀπὸ τὸ θάμβος τοῦ ἡλίου, ὅπου ἐβασίλευεν εἰς τὸ βουνόν ἀντικρῦ, κ' αἱ ἀκτίνες του ἐθάπτουν κατέναντί της τὸν μικρὸν περίβολον καὶ τὰ μνήματα τῶν νεκρῶν, πάλλευκα, ἀσβεστωμένα, λάμποντα εἰς τὰς τελευταίας του ἀκτῖνας.

Ἐνθουμῆτο τὰ πέντε παιδιὰ της, τὰ ὅποια εἶχε θάψει εἰς τὸ ἄλωνι ἐκεῖνο τοῦ χάρου, εἰς τὸν κήπον ἐκεῖνον τῆς φθορᾶς, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, πρό χρόνων πολλῶν, ὅταν ἦτο νέα ἀκόμη. Δύο κοράσια καὶ τρία ἀγόρια, ὅλα εἰς μικρὰν ἡλικίαν τῆς εἶχε θερίσει ὁ χάρος ὁ ἀχόρταστος.

Τελευταῖον ἐπῆρε καὶ τὸν ἄνδρα της, καὶ τῆς εἶχον μείνει μόνον δύο υἱοί, ξενιτευμένοι τώρα· ὁ εἰς εἶχεν ὑπάγει, τῆς εἶπον, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, καὶ δὲν εἶχε στείλει γράμμα ἀπὸ τριῶν ἐτῶν· αὐτὴ δὲν ἤξευρε τί εἶχεν ἀπογίνει· ὁ ἄλλος ὁ μικρότερος ἐταξίδευε μὲ τὰ καράβια ἐντὸς τῆς Μεσογείου, καὶ κάποτε τὴν ἐνθουμῆτο ἀκόμη. Τῆς εἶχε μείνει καὶ μία κόρη, ὑπανδρευμένη τώρα, μὲ μισὴν δωδεκάδα παιδιὰ.

Πλησίον αὐτῆς, ἡ γρια-Αοῦκαίνα ἐθῆτευσεν τώρα, εἰς τὸ γῆρας της, καὶ δι' αὐτὴν ἐπήγαινε τὸν κατήφορον, τὸ μονοπάτι, διὰ νὰ πλύνη τὰ χράμια καὶ ἄλλα διάφορα σκουτιὰ εἰς τὸ κῦμα τὸ ἄλμυρόν, καὶ νὰ τὰ ξεγλυκάνη στὸ Γλυφονέρι.

Aleksandros Papadiamantis'in (Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης) 1908 Yılında Patris (Πατρίς) Gazetesinde Yayımladığı "To Mirologi tis Fokias" (Το μυρόλογο της φώκιας) = Fokun Ağıtı" Başlıklı Kısa Öyküsü

FOKUN AĞITI: Akrivula

Dalgaların çarptığı uçurumun altına, Mnimurya'ya bakan Mamoyanis'in yel değirmeninden başlayan patika bir yol uzanıyordu. Batı tarafında, kıyıdaki alçak çıkıntının yanında bulunan ve şeklinden dolayı, deniz kabuğu denilen ve köyün yaramaz çocuklarının, yaz boyunca, sabahtan akşama kadar etrafında hiç durmadan yüzdükleri yere doğru yoksul, sevdiklerini yitirmiş yaşlı kadın Lukena, koltuğunun altında bir bohça tutarak inmekteydi, tuzlu dalgalarda yıkayacağı yünlü çamaşırlarını, kayrak taşından çıkıp sakince damlayan, Glifoneri denilen küçük bir çeşmede durulayacaktı. Yavaşça patika yoldan yokuş aşağı iniyordu ve fısıltılı bir sesle kederli bir ağıt söylüyordu, o sırada gözlerini karşı dağda batan güneşin parıltısından korumak için avucunu anlına getirdi. Güneş, son ışıklarıyla karşısındaki küçük bahçeyi ve beyaz badanalı mezarları okşuyordu.

Yaşlı Lukena, yıllar önce henüz gençken, birbiri ardına, Azrail'in ölümün harman yerine, o köhne bahçeye gömdüğü beş çocuğunu hatırlamaktaydı. Açgözlü Azrail, küçük yaşta iken iki kız ve üç erkek hepsini, elinden almıştı.

Son olarak Azrail kocasını da aldı ve geride erkek evlatlarından sadece ikisi kaldı. Şimdilerde onlar gurbetteydi. Lukena'ya oğullarından birinin Avustralya'ya gitmiş olduğu söylendi fakat o üç yıldır mektup göndermemişti. Yaşlı kadın oğlunun akıbetinden habersizdi. Diğeri, küçük olan oğlu ise Akdeniz'de gemilerde seyahat etmekte ve hatta ara sıra annesini hatırlamaktaydı. Geride bir de kızı kalmıştı. Kızı şimdilerde evliydi ve yarım düzine çocuğu vardı.

Yaşlı Lukena şimdilerde onun yanında yaşamaktaydı ve bu yaşlılık günlerinde kızının işini görmek –yatak örtülerini ve daha başka giysileri tuzlu suda yıkadıktan sonra Glifoneri'de durulamak- için yokuş aşağı inen yolda, patikada yürüyordu.

Ἡ γραῖα ἔκυπεν εἰς τὴν ἄκρην χθαμαλοῦ, θαλασσοφαγωμένου βράχου, καὶ ἤρχισε νὰ πλύνῃ τὰ ροῦχα. Δεξιά της κατήρχετο ὀμαλώτερος, πλαγιαστός, ὁ κρημνὸς τοῦ γηλόφου, ἐφ' οὗ ἦτο τὸ Κοιμητήριον, καὶ εἰς τὰ κλίτη τοῦ ὁποίου ἐκυλίωντο ἀενάως πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν πανδέγμονα τεμάχια σαπρῶν ξύλων ἀπὸ ξεχώματα, ἤτοι ἀνακομιδὰς ἀνθρωπίνων σκελετῶν, λείψανα ἀπὸ χρυσῆς γόβες ἢ χρυσοκέντητα ὑποκάμισα νεαρῶν γυναικῶν, συνταφέντα ποτὲ μαζί των, βόστρυχοι ἀπὸ κόμας ξανθὰς, καὶ ἄλλα τοῦ θανάτου λάφυρα. Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς της, ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιά, ἐντὸς μικρᾶς κρυπτῆς λάκκας, παραπλεύρως τοῦ Κοιμητηρίου, εἶχε καθίσει νεαρὸς βοσκὸς, ἐπιστρέφων μὲ τὸ μικρὸν κοπάδι του ἀπὸ τοὺς ἀγρούς, καί, χωρὶς ν' ἀναλογισθῇ τὸ πένθιμον τοῦ τόπου, εἶχε βγάλει τὸ σουραῦλι ἀπὸ τὸ μαρσίπιόν του, καὶ ἤρχισε νὰ μέλπη φαιδρὸν ποιμενικὸν ἄσμα. Τὸ μυρολόγι τῆς γραίας ἐκόπασεν εἰς τὸν θόρυβον τοῦ αὐλοῦ, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τοὺς ἀγρούς τὴν ὥραν ἐκείνην —εἶχε δύσει ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἥλιος— ἤκουον μόνον τὴν φλογέραν, κ' ἐκοίταζον νὰ ἴδωσι ποῦ ἦτο ὁ αὐλητῆς, ὅστις δὲν ἐφαίνετο, κρυμμένος μεταξὺ τῶν θάμνων, μέσα εἰς τὸ βαθὺ κοίλωμα τοῦ κρημοῦ.

*

* *

Μία γολέτα ἦτο σηκωμένη στὰ πανιά, κ' ἔκαμνε βόλτες ἐντὸς τοῦ λιμένος. Ἀλλὰ δὲν ἔπαιρναν* τὰ πανιά της, καὶ δὲν ἔκαμπε ποτὲ τὸν κάβον τὸν δυτικόν. Μία φώκη, βόσκουσα ἐκεῖ πλησίον, εἰς τὰ βαθιὰ νερά, ἤκουσεν ἴσως τὸ σιγανὸν μυρολόγι τῆς γραίας, κ' ἐθέλχθη ἀπὸ τὸν θορυβώδη αὐλὸν τοῦ μικροῦ βοσκοῦ, καὶ ἦλθε παραέξω, εἰς τὰ ρηγά, κ' ἐτέρπετο εἰς τὸν ἦχον, κ' ἐλικνίζετο εἰς <τὰ> κύματα. Μία μικρὰ κόρη, ἦτο ἢ μεγαλυτέρα ἐγγονὴ τῆς γραίας, ἢ Ἀκριβούλα, ἐννέα ἐτῶν, ἴσως τὴν εἶχε στείλει ἢ μάνα της, ἢ μᾶλλον εἶχε ξεκλεφθῇ ἀπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπιτήρησίν της, καὶ μαθοῦσα ὅτι ἡ μάμμη εὐρίσκετο εἰς τὸ Κοχύλι, πλύνουσα εἰς τὸν αἰγιαλὸν, ἦλθε νὰ τὴν εὔρη, διὰ νὰ παίξῃ ὀλίγον εἰς τὰ κύματα. Ἀλλὰ δὲν ἤξευρεν ὁμως πόθεν ἤρχιζε τὸ μονοπάτι, ἀπὸ τοῦ Μαμογιάννη τὸν μῦλον, ἀντικρὸν στὰ Μνημούρια, καὶ ἅμα ἤκουσε τὴν φλογέραν, ἐπῆγε πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ ἀνεκάλυψε τὸν κρυμμένον αὐλητὴν· καὶ ἀφοῦ ἐχόρτασε ν' ἀκούῃ τὸ ὄργανόν του καὶ νὰ καμαρῶνῃ τὸν μικρὸν βοσκόν, εἶδεν ἐκεῖ που, εἰς τὴν ἀμφιλύκην τοῦ νυκτώματος, ἔν μικρὸν μονοπάτι, πολὺ ἀπότομον, πολὺ κατηφορικόν, κ' ἐνόμισεν ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ μονοπάτι, καὶ ὅτι ἐκεῖθεν εἶχε κατέλθει ἡ γραῖα ἢ μάμμη της· κ' ἐπῆρε τὸ κατηφορικὸν ἀπότομον μονοπάτι διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν αἰγιαλὸν νὰ τὴν ἀνταμώσῃ. Καὶ εἶχε νυκτώσει ἤδη.

Yaşlı kadın deniz tarafından aşındırılmış alçak kayalığın kenarına eğildi ve giysileri yıkamaya başladı. Toprak tepedeki uçurum daha düz ve daha az eğimli bir şekilde kadının sağından aşağıya doğru uzanmaktaydı. Mezarlık tepenin üzerindeydi. Mezarlık kalıntıları, topraktan çıkan çürük tahta parçaları, iskelet yığınları, altın topuklu ayakkabı tabanları veya ölmüş genç kadınların altın işlemeli gömlekleri, örgülü sarı saçları, ölümün diğer ganimetleriyle birlikte, doymak bilmeyen sürekli fırtınalı denize doğru akmaktaydı. Küçük sürüsüyle tarladan dönen genç bir çoban kadının başının üst tarafının biraz sağında bulunan mezarlığın yanındaki küçük saklı çukurun içinde oturmuş ve mekânın yaşlı havasına aldırış etmeden heybesinden kavalını çıkartmıştı. Genç adam neşeli bir çoban ezgisi çalmaya başladı. Kavalın sesi karşısında yaşlı kadının ağıtı kesildi. O saatte –bu sırada güneş batmıştı- tarlalardan geri dönenler sadece kavalın sesini duymakta ve uçurumdaki derin çukurun içinde çalılar arasına gizlenmiş olduğundan gözükmeyen kavalcının nerede olduğunu görmek için etrafa bakmaktaydılar.

*

* *

İskelede bir gulet yelkenlerini açmış limanda turlamaktaydı. Ama yelkenleri rüzgarla dolmadığından bir türlü batı burnuna doğru dönemiyordu. Limana yakın derin sularda avlanan bir fok balığı, belki yaşlı kadının ağıtını işitmiş olduğu için ya da belki de küçük çobanın kavalının sesinin cazibesine kapıldığı için dışarıya, sığ sulara çıkmıştı. Çalan ezgiyle eğlenmekte ve dalgaların üzerinde sallanmaktaydı. Yaşlı kadının torunlarından en büyüğü olan Akrivula, dokuz yaşında küçük bir kızdı. Akrivula'yı belki annesi göndermişti ya da belki de küçük kız annesinin titiz gözetiminden kaçmış ve büyükannesinin “Kohil'de (Kabuk'da)” bulunduğunu, sahilde çamaşır yıkadığını öğrenince birazcık dalgalarla oyun oynamak için büyükannesini aramaya çıkmıştı. Fakat Akrivula, patikanın Mnimurya'nın karşısında bulunan Mamoyanis'in yel değirmeninden başladığını bilmemekteydi. Kavalın sesini duyunca da o tarafa gitti ve gizlenmiş olan kavalcının yerini keşfetti. Doyasıya kavalın sesini dinledikten ve küçük çobanı hayranlıkla seyrettikten sonra akşamın alacakaranlığında, orada çok sarp aşağıya doğru çok fazla eğimli bir patika gördü. Bunun doğru patika olduğunu ve yaşlı büyükannesinin de buradan aşağıya indiğini zannetti. Akrivula da sahile inmek ve büyükannesine buluşmak için yokuş aşağı inen sarp patika yolunu tuttu. Bu arada hava da kararmıştı.

Ἡ μικρὰ κατέβη ὀλίγα βήματα κάτω, εἶτα εἶδεν ὅτι ὁ δρομίσκος ἐγένετο ἀκόμη πλέον ἀπόκρημος. Ἐβαλε μίαν φωνήν, κ' ἐπροσπάθει ν' ἀναβῆ, νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω. Εὐρίσκετο ἐπάνω εἰς τὴν ὄφρυν ἑνὸς προεξέχοντος βράχου, ὡς δύο ἀναστήματα ἀνδρός ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Ὁ οὐρανὸς ἐσκοτεινιάζε, σύννεφα ἐκρυπταν τὰ ἄστρα, καὶ ἦτον στήν χάσιν τοῦ φεγγαριοῦ. Ἐπροσπάθησε καὶ δὲν εὕρισκε πλέον τὸν δρόμον πόθεν εἶχε κατέλθει. Ἐγύρισε πάλιν πρὸς τὰ κάτω, κ' ἐδοκίμασε νὰ καταβῆ. Ἐγλίστησε κ' ἔπεσε, μπλούμ! εἰς τὸ κῦμα. Ἦτο τόσον βαθὺ ὅσον καὶ ὁ βράχος ὑψηλός. Δύο ὄργυιές ὡς ἔγγιστα. Ὁ θόρυβος τοῦ αἰλοῦ ἔκαμε νὰ μὴ ἀκουσθῆ ἡ κραυγή. Ὁ βοσκὸς ἤκουσεν ἓνα πλαταγισμόν, ἀλλὰ ἐκεῖθεν ὅπου ἦτο, δὲν ἔβλεπε τὴν βάσιν τοῦ βράχου καὶ τὴν ἄκρην τοῦ γυαλοῦ. Ἄλλως δὲν εἶχε προσέξει εἰς τὴν μικρὰν κόρην καὶ σχεδὸν δὲν εἶχεν αἰσθανθῆ τὴν παρουσίαν της.

*

* *

Καθὼς εἶχε νυκτώσει ἤδη, ἡ γραῖα Λούκαινα εἶχε κάμει τὴν ἀβασταγὴν της, καὶ ἤρχισε ν' ἀνέρχεται τὸ μονοπάτι, ἐπιστρέφουσα κατ' οἶκον. Εἰς τὴν μέσην τοῦ δρομίσκου ἤκουσε τὸν πλαταγισμόν, ἐστράφη κ' ἐκοίταξεν εἰς τὸ σκότος, πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἦτο ὁ αἰλητής.

— Κεῖνος ὁ Σουραυλῆς θὰ εἶναι, εἶπε, διότι τὸν ἐγνώριζε. Δὲν τοῦ φτάνει νὰ ζυπνᾷ τοὺς πεθαμένους μετὰ τὴ φλογέρα του, μόνο ρίχνει καὶ βράχια στὸ γυαλό γιὰ νὰ χαζεύῃ... Σημαδιακός κι ἀταίριαστος* εἶναι.

Κ' ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον της.

*

* *

Küçük kız birkaç adım atarak aşağıya doğru indi ve sonrasında patika yolun daha da sarp bir hal aldığı gördü. Bir çılgık attı ve geri dönmeye, yukarı çıkmaya çalıştı. Deniz seviyesinden iki adam boyu yükseklikte çıkıntı oluşturan bir kayadaki uçurumun kenarındaydı. Hava kararıyordu. Bulutlar yıldızları gizlemişti ve dolunay yoktu. Küçük kız çaba sarf ettiği halde iniş yolunu artık bulamıyordu. Tekrar aşağıya doğru döndü ve inmeyi denedi. Ayağı kaydı ve cup diye dalgaların arasına düştü. Kaya ne kadar yüksekse, dalgalar da o kadar derindi. Yaklaşık iki kulaç. Kavalın sesi çığlığın duyulmasına engel oldu. Çoban bir suya çarpma sesi duydu, fakat bulunduğu yerden ne kayanın dibi ne de sahilin ucunu göremiyordu. Zaten küçük kız dikkatini çekmemişti ve hatta onun varlığını neredeyse hissetmemişti.

*

* *

Çoktan hava kararmış olduğundan yaşlı Lukena bohçasını hazırlamıştı ve eve dönüş yoluna koyularak patikadan yukarıya doğru çıkmaktaydı. Patika yolu yarılacağı sırada suya çarpma sesini duydu ve karanlığa, kavalcının bulunduğu yere doğru dönüp baktı.

— “O Suravlis (kavalcı) olmalı,” dedi, çünkü onu tanımaktaydı. “Kavalıyla ölüleri uyandırmak ona yetmiyor, bir de oyalanmak için sahile atıyor. Uğursuz ve münasebetsizin teki” diye ekledi ve yoluna devam etti.

*

* *

Κ' ἡ γολέτα ἐξηκολούθει ἀκόμη νὰ βολταντζάρη εἰς τὸν λιμένα. Κι ὁ μικρὸς βοσκὸς ἐξηκολούθει νὰ φυσᾷ τὸν αὐλὸν του εἰς τὴν σιγὴν τῆς νυκτός.

Κ' ἡ φώκη, καθὼς εἶχεν ἔλθει ἔξω εἰς τὰ ρηγά, ἠῦρε τὸ μικρὸν πνιγμένον σῶμα τῆς πτωχῆς Ἀκριβούλας, καὶ ἤρχισε νὰ τὸ περιτριγυρίζῃ καὶ νὰ τὸ μυρολογᾷ, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἐσπερινὸν δεῖπνόν της.

Τὸ μυρολόγι τῆς φώκης, τὸ ὁποῖον μετέφρασεν εἰς ἀνθρώπινα λόγια εἰς γέρων ψαράς, ἐντριβῆς εἰς τὴν ἄφωνον γλῶσσαν τῶν φωκῶν, ἔλεγε περίπου τὰ ἑξῆς:

Αὐτὴ ἦτον ἡ Ἀκριβούλα

ἡ ἐγγόνα τῆς γρια-Λούκαινας

Φύκια 'ναι τὰ στεφάνια της,

κοχύλια τὰ προικιά της...

Κ' ἡ γρια ἀκόμα μυρολογᾷ

τὰ γεννοβόλια της τὰ παλιὰ.

Σὰν νὰ 'χαν ποτὲ τελειωμὸ

τὰ πάθια κ' οἱ καημοὶ τοῦ κόσμου.

(1908)

*

* *

Gulet hala limanda dolaşmaya devam etmekteydi. Küçük çoban da gecenin sessizliğinde kavalını üflemeıi sürdürüyordu.

Fok balığı ise derinlerden dışarıya sıđ sulara gelmiş olduğundan zavallı Akrivula'nın bođulmuş küçük bedenini buldu ve akşam yemeđine başlamadan önce onun etrafında dönmeye ve ona ađıt yakmaya başladı.

Fokların sessiz lisanını bilen yaşlı bir balıkçının insan diline çevirdiđi fokun ađıtında hemen hemen şöyle söylenmekteydi:

O Akrivula idi

Yaşlı Lukena'nın torunu

Yosunlar olsun onun tacı

Deniz kabukları da çeyizi...

Ve yaşlı kadın hala ađıt yakmakta

Geçmişte doğurduđu evlatlarına

Sanki hiç sonu var mı ki

Yeryüzündeki acıların ve kederlerin...

(1908)